

ΚΛΕΙΩ

H.Lentemann Sc.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΣΙΔΙΑΙ.

Τόμος Δ'.

ΑΡΙΘΜ. 5 (77).

Συνθρομμένη δροχομίνη ἀπό 1. Ιανουαρίου καὶ 1. Ιουλίου ἑκάστου ἔτους, ἑξάμηνος μόνον
καὶ προπληρωτέα: Παντεζοῦ φρέγκ χρ. 10 δι μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Δ.

τῇ 1/13. Μαρτίου 1888.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Ο νῦν εὐκλεῶς πατριαρχεύων ἐγεννήθη ἐν τῇ Βασιλευούσῃ τῷ ἔτει 1827 ἐκ γονέων εὐσεβῶν ὅρμωμένων ἀπὸ Κυζίκου, ἃγει ἄρα νῦν τὸ 61. τῆς ἡλικίας Λύτου ἔτος. Παῖς ἔτι ὁν ήτοι ἐν ἔτει 1838, προσληφθεὶς ὑπηρέτησεν ὡς ὑποτακτικὸς ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγιοταφιτικῷ Μετοχίῳ παρὰ Γρηγορίῳ καὶ Γεδεών, τὸ δ' ἐπιὸν ἔτος 1839 παρὰ τῷ Ἡγουμένῳ Ἄνανίᾳ, εἴτα δὲ ἀπὸ τοῦ 1842 διετέλεσεν ὑπηρέτων παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ Πατριάρχῃ Ἀθανασίῳ μέχρι τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας αὐτοῦ ἐπισυμβάσης κατὰ τὸ 1844 ἔτος. Τῷ ἔτει δὲ 1845 ἥλθεν εἰς τὴν Ἀγίαν Πόλιν καὶ ὑπῆρετησε παρὰ τῷ τὸν ἀειμνηστὸν διαδέξαμένῳ ἀοιδίμῳ Πατριάρχῃ Κυρ. Κυρίλλῳ τῇ ἐνδεκάτῃ Ιουνίου τοῦ 1847 ἐκάρη ὑπὸ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἐκείνου Πατριάρχου Μοναχός, καταλεγεὶς ἐν τῇ χορείᾳ τῆς Ἱερᾶς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Τῇ 6. Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκειροτονήθη Διάκονος, σπουδάσας δὲ ἐνταῦθα τέ καὶ ἐν Βασιλευούσῃ ἐχρημάτισε φάλτης καὶ διδάσκαλος μετὰ τοῦ σοφοῦ ἐκείνου διδασκάλου Διονυσίου του Κλεώπα μέχρι τοῦ 1851, ὅπότε καὶ ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν διετέλει παρὰ τῷ Πατριάρχῃ Κυρίλλῳ μέχρι τοῦ 1860. Τῇ δὲ 24. Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους χειροτονήθης ἱερομόναχος ἐν τῇ

κατὰ τὴν Νῆσον Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ καὶ Πρωτοσύγκελλος προχειρισθεὶς ἀπεστάλη Πατριαρχικὸς Ἐξαρχος εἰς Βεσσαραβίαν ἐπὶ διακυβέρνησε τῶν ἐκεῖ κτημάτων τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τῇ 1. Ὁκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ τούτου ἔτους ἀδείᾳ Πατριαρχικὴ προεχειρίσθη ὑπὸ τοῦ τότε ἐν Κισνοβίᾳ Ἀρχιερατεύοντος Ἀντωνίου, Ἀρχιμανδρίτης. Ἐξάρχῳ δ' ὅντι ἐν Βεσσαραβίᾳ ἡ Βασιλικὴ τῆς Ἐλλάδος Κυβέρνησις ἀπένειψεν Αὐτῷ τὸ παρόσημον τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, ἡ δὲ Αὐτοκρατορικὴ Ρωσικὴ Κυβέρνησις πρῶτον μὲν ἐδώρησατο Αὐτῷ ταμβοκοθήκην χρυσῆν, εἴτα δὲ κατὰ μῆνα Απρίλιον τοῦ 1871 ἀπένειψε καὶ τὸ παρόσημον τῆς Ἅγιας Ἄννης, Β'. τάξεως.

Παραιτηθεὶς κατὰ τὸ 1872 τῆς ἐν Βεσσαραβίᾳ ὑπηρεσίας ἥλθεν εἰς Βασιλεύουσαν, ὅτε τῇ προσκλήσει τοῦ τότε Πατριαρχεύοντος Προκοπίου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἀγίαν Πόλιν τῷ 1873. ἔτει, καὶ διορισθεὶς Μέγας Δραγομάνος παρηγήθη ἀπὸ τῆς διακονίας ταύτης κατὰ μῆνα Μαΐου τοῦ 1875, τὸ δ' ἐπιὸν ἔτος 1876 ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ιεροθέου εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ νῦν Μητροπολίτου Πέτρας Νικηφόρου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου Ἐπιφανίου πρὸς συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ πρὸ διλέγων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διρόνου αὐτοῦ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ, Πατριάρχης Ιεροσολύμων.

έξωσθέντος Πατριάρχου Κυρίλλου, ητις και ἐπετεύχθη. Κατά Μάρτιον τοῦ 1877 διωρίσθη Ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου καὶ Πληρεξούσιος Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος ἐν Ρωσίᾳ. Ἐκεῖσε ἀπελθὼν καὶ ἀτρύτους ἀγῶνας καὶ μόχθους καταβαλλόμενος κατώρθωσεν, ἵνα παραλάβῃ κατὰ τὸ ἔτος 1880 τὰ $\frac{4}{5}$ τῶν πρότερον διὰ τὴν τοῦ ἀδιδέους Κυρίλλου ἐκμρόνισιν κατασχεμέντων ἑσόδων τῶν ἐν Βεσσαραβίᾳ κτημάτων, ὡς καὶ τὰ ἐν Ἰβηρίᾳ κτήματα ἐπίσης ἐν κατασχέσει διατελοῦντα. Ταῦτα δὲ κατορθώσας μετέβη εἰς Ἰβηρίαν, δῆθεν μετὰ τὸ ἀποκαταστῆσαι τοὺς ἀποσταλέντας Πατριαρχικοὺς ἔξαρχους ἐπανήλθεν εἰς Μόσχαν.

Τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Πατριάρχου Ιεροθέου δίκαιον λογισμάνου προσηκόντως ἀνταμεῖψαι Αὐτὸν μακρὰς καὶ τιμαλφεστάτας ὑπηρεσίας παρασχόντα, τῇ 3. Ἰανουαρίου τοῦ 1881; τῇ αἰτήσει καὶ ἀδείᾳ τοῦ μνησθέντος μακαρίου Πατριάρχου, ἐχειροτονήμη Αρχιεπίσκοπος Θαβωρίου πολλῇ τῇ παρατάξει καὶ μεγαλοπρεπείᾳ ἐν τῷ κατὰ τὴν Πετρούπολιν Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἰσαακίου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Πετρουπόλεως καὶ Νοβογοροδίας Ἰσιδώρου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων τῶν τὴν Ῥωσικὴν Σύνοδον συγκροτούντων, τότε δὲ ἐδόθη Αὐτῷ καὶ παρὰ τοῦ μακαρίου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. Σταυρὸς πολύτιμος τοῦ στήθους.

Τοῦ Πατριάρχου Ιεροθέου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος κατὰ Ιούνιον τοῦ 1882, φήμω ὅμοιό μω τῆς Ιερᾶς Συνόδου ἑξελέγη Πατριάρχης τῇ 4. Αὐγούστου τοῦ 1883 ἔτους. Κατὰ Σεπτέμβριον δὲ μῆνα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐπιτροπὴ συγκροτουμένη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ιορδάνου Ἐπιφανίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου (νῦν Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας) καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν ἀπέλθεν ἐντολῇ τῆς Συνόδου εἰς Μόσχαν, ἵνα ἔξαγγειλῃ μὲν ἐπισήμως τὴν, Θεῖῳ ἐλέει, γενομένην ἐκλογήν, συνοδεύσῃ δὲ τῷ Πατριάρχῃ εἰς τὴν Ἀγίαν Πόλιν κατερχομένῳ. Τῇ 5. Ὁκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. ἐπανακάμψαντος ἐκ Κοπενάγης εἰς Πετρούπολιν, δὲ Πατριάρχης Κύριος Νικόδημος μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς μετέβη εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας, τῇ δὲ 7. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δὲ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἐδέξαντο Αὐτὸν μετὰ μεγάλης πομπῆς ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τῆς Γάτσινας ἐπαύλεως ἀπεχούσης διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ τῆς Πετρουπόλεως μίαν σχεδὸν ὥραν, ἢ δὲ ὑπόδοχῃ ἐγένετο ὃδε

πας. Ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἀρχιμανδρίτῶν Ἀρσενίου καὶ Παρθενίου καὶ τῆς λοιπῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἐπιβάς ἰδιαίτερας ἀμάξοστοιχίας μετέβη εἰς Γάτσιναν· ἐν τοῖς δυσὶ σταυροῖς Πετρουπόλεως καὶ Γατσίνας, τὰ ἰδιαίτερα Αὐτοκρατορικὰ δωμάτια προπαρεσκευάσμησαν πρὸς ἀγάπασιν τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἀκολουθούντων Αὐτῷ. Συνώδευον δὲ Αὐτῷ ἀπὸ τοῦ τῆς Πετρουπόλεως σταθμοῦ δὲ τελετάρχης Κόμης Κίσελεφ καὶ ὁ Αὐτοκρατορικὸς θαλαμηπόλος Κνόριγγ. Ἐν τῷ σταθμῷ τῆς Γατσίνας ἀνέμενον τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ ἀμάξια, δὲ Σταυλάρχης καὶ τέσσαρες ἕπεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Αὐλῆς ἔφιπποι καὶ ἔπεροι θεράποντες βασιλικὸν ἔχυμφρὸν χιτῶνα ποδήρη φέροντες. Τῆς ἀμάξοστοιχίας εἰς Γάτσινα ἀφικομένης, δὲ Πατριάρχης σὺν τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἰορδάνου καὶ τῷ τελετάρχῃ ἐπέβη τεθρίππου ἀμάξης πάσης κεχρυσωμένης, ἐπὶ δὲ ἄλλων ἀμάξῶν ἐπέβησαν οἱ ἐπόμενοι Αὐτῷ. Τὸν Πατριάρχην εἰσελθόντα εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐδέξαντο ἀξιωματικοὶ τῆς Αὐλῆς, ἔνθεν καὶ ἔνθεν περιστοιχοῦντες Αὐτόν, στοιχηδὸν δὲ ἐν μεγάλῃ στολῇ προεπορεύοντο δὲ ὑπασπιστῆς τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ Αὐλάρχης Πρίγκηπος Ὁβελένσκης, δὲ Μέγας Τελετάρχης Πρίγκηπος Δολγορούκης καὶ δὲ Μέγας Αὐλάρχης Ναρίσκιν. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐδέξατο τὸν Πατριάρχην ἐν τοῖς ἰδιαίτεροις Αὐτοῦ δώμασιν. Εἶτα δὲ ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἡ ἐπιτροπή μετὰ τῶν Πατριάρχην καὶ τὴν ἐπιτροπὴν ἐδέξατο ἡ Αὐτοκράτειρα ἔχουσα παρ' Αὐτῇ τὸν Μέγαν Δοῦκα Διάδοχον Νικόλιουν. Τῷ Πατριάρχῃ ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος δὲ μεγάλη ταυτία τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀλεξάνδρου Νέβσκη. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἦτοι τῇ 7. Ὁκτωβρίου δὲ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνοδείας ἀνεγώρησεν εἰς Μόσχαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ὁδησσὸν καὶ Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ἀφίκετο τῇ 17 τοῦ αὐτοῦ μῆνος.

Τῇ 27. Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους δὲ Πατριάρχης ἐγένετο δεκτὸς (πρῶτος ἐν τοῖς Πατριάρχαις Ιεροσολύμων) ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ-Χάν, ὃστις καὶ ἀπένειμεν Αὐτῷ τὴν μεγάλην ταυτίαν τοῦ Μεδζητίε καὶ ἐδωρήσατο ἀμάτιον μεταβακομήκην ὀδαμαντοκόλλητον πολύτιμον. Τῇ δὲ 22. Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀφίκετο εἰς Ἀγίαν Πόλιν ἔνθα καὶ αὐθημερὸν ἐγένετο πανηγυρικῶτατα καὶ μεγαλοπρεπεστατα ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἡ ἀνάρρησις Αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Θρόνον τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου

K. *

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπὶ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΖΩΜΑΡΙΔΟΥ.

(συνέχεια.)

Ἐπὶ δὲ τοῦ Κόδρου (1068), τοῦ Δράκοντος (624), τοῦ τυράννου Κύλωνος (612) καὶ τοῦ Σολωνείου πολιτεύματος (594) τεθέντων τῶν θεμέλιων τῆς πολιτικῆς δυνάμεως τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ἔτος 538 ἔλαβεν δὲ Πεισίστρατος τὰς ἡνίας τῆς ἀρχῆς. Εἰς καλλωπισμὸν τῆς πόλεως συνετέλεσε τὰ μάλιστα ἡ τυραννίς τῶν Πεισιστρατίδων (538—510), οἰκοδομησάντων οὐ μόνον τὸν ναὸν τοῦ Ὁλυμπίου Διός, τὴν Ῥηνεάκρουνον (Καλλιρρόην), τὴν Ἀκαδημίαν καὶ ἀλλας ἐν τῇ κάτω πόλει οἰκοδομάς, ἀλλὰ καὶ στοὰν περὶ τὸν ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ναόν, οὗτονος λείψανα πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Ἐρεχθίου ἀνεκαλύψθησαν τὸ 1885 κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταρίας ἐπιχειρηθείσας ἀνασκαφάς. Στρατεύσαντος

δὲ τοῦ Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ δηρώσαντος τὴν Ἀττικὴν ἐκπολιορχηθεῖσα κατηρειπώθη (480) καὶ ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἵερά, τὸ δὲ ἐπίὸν ἔτος (479) ἔνεκα τῆς προδοτικῆς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πολιτικῆς τῶν Σπαρτιατῶν καταλαβόντες οἱ Πέρσαι καὶ ἐν δευτέρου τὴν πόλιν ἀπετέλεσαν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐρημώσεως. Ἀπελθόντων τῶν Περσῶν νέα οἰκοδομήματα καὶ ἱερὰ ἔμελλον νὰ μαρτυρήσωσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἡ πόλις διὰ τῆς βοηθείας τῶν θεῶν καὶ τῆς ἰδίας αὐτῆς συνέσεως καὶ τόλμης ἀποκρούσασα τὸν ἔχυμφρὸν ἔθετο τὴν βάσιν εἰς ἀμετρον ἐθνικὸν μεγαλεῖσον. Ἐν δὲ ὁ δὲ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ δὲ Κίμων ἀπέβλεψαν κυρίως εἰς ὁχύρωσιν τῆς πόλεως καὶ τοῦ Πειραιῶς,